

اثرات تاریخ کاشت بر خواص کمی و کیفی ارقام برتر هویج فرنگی در استان بوشهر

نرجس کازرانی، رحیم خادمی

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی بوشهر

این بررسی به منظور یافتن مناسب ترین تاریخ کاشت سه رقم هویج فرنگی از نظر افزایش عملکرد در واحد سطح و سایر خصوصیات مطلوب زراعی در آزمایشی از طرح اسپلیت پلات (کرتهای یکبار خرد شده) در پایه بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار و به مدت سه سال (۸۱-۸۲) در حومه شهر برازجان صورت گرفت. عوامل مورد بررسی شامل عامل رقم به عنوان فاکتور اصلی (1-nantes 2(sh), 2-nantes m, 3-nantes 2000) عامل تاریخ کاشت به عنوان فاکتور فرعی شامل ۶ تاریخ کاشت (۸/۲۵، ۸/۷، ۵/۷، ۲۵/۱۵) ، ۸/۹/۵) بودند. هرواحد آزمایش مشتمل بر ۴ خط کاشت به طول ۲ متر و عرض ۱۶۰ سانتی متر و فاصله بین ردیف ۴۰ سانتی متر و بین بوته ای ۱۰ سانتی متر بود. در طول دوره رویش مراقبت های زراعی لازم برای کلیه تیمارها به طور یکنواخت اجرا گردید. نتایج تجزیه واریانس مرکب سه ساله نشان داد که بین سالهای آزمایش، زمان های مختلف کاشت و ارقام مختلف از نظر عملکرد میوه، طول میوه و وزن تک میوه تفاوت معنی داری وجود دارد. اثر متقابل تاریخ کاشت × ارقام نشان داد که بیشترین متوسط عملکرد میوه با

پنجمین کنگره علوم باغبانی ایران - شهریور ماه ۱۳۸۶ - دانشگاه شیراز

۱۴/۱ تن درهکتار درتاریخ کاشت پنجم (۸/۲۵) مربوط به رقم نانتس ۲ و کمترین متوسط عملکرد با ۵/۴ تن درهکتار درتاریخ کاشت اول (۷/۱۵) مربوط به رقم نانتس ام بود به طور کلی دورقم نانتس بویژه نانتس ۲۰۰۰ و تاریخ کاشت نیمه آبان قابل توصیه در استان بوشهر می باشد.